

Při sepisování dějin volyňských Čechů se snažíme dodržovat životní krédo věhlasného profesora dr. Otto Urbana: "Nesudíme nespravedlivě minulé, nepřejímejme neuvážené závazky a podmínky pro budoucí" (1990)

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

3/97
ročník 7

Mimořádný života běh volyňského Čecha ve světových rozměrech

S velkým zpožděním nám došla zpráva, že v Austrálii - daleko od milované vlasti - zemřel v požehnání věku 99 let (nar. 27. 1. - zemř. 26. 6. 1996) v domově pro přestárlé, rovenský rodák, poručík čsl. legie v Rusku v první světové válce Jan Novák. Pocházel z početné rodiny - 12 synů a jedné dcery. Jeho otec byl známým vyhledávaným zámečníkem v Rovně, opravěm strojů.

Před první světovou válkou studoval Jan Novák na rovenském reálném gymnáziu a v květnu roku 1915, jako osmnáctiletý, vstoupil dobrovolně do České družiny v Kyjevě. Jíž v prosinci téhož roku je nasazen do bojujího Baranovič jako rozvedčík. V únoru 1916 je na rozvědce poprvé zraněn do tváře. Po vyléčení se opět vrací k rozvedčíkům, získává první vojenské hodnosti a vysoká ruská vyznamenání - medaile sv. Jiří a později Rytířský řád sv. Jiří, který mu na prsa připiná velkokněží Nikolaj Nikolajevič na slavnostní vojenské přehlídky v Nesvězi za přítomnosti samotného cara.

Následují další hrdinské činy a vyznamenání. Bitva u Zborova, ústup, poté vojenské učiliště v Kyjevě, atd. Je jmenován subalternem důstojníkem u 5. roty, později ve 2. střeleckém pluku Jirího z Poděbrad.

Po obsazení sibiřské zelezniční magistrály čsl. legiemu - to jíž v hodnosti poručíka - je jmenován velitelem stábního vlaku francouzského generála M. Janina, který řídí sibiřskou aranábu. Za vzorné služby a plnění vojenských úkolů je vyznamenán vysokými vojenskými řády Francie.

Do osvobozeného Československa, poprvé ve svém životě, přijíždí legionář - volyňský Čech Jan Novák 20. 5. roku 1920. Až do začátku druhé světové války vykonává různé důstojnické funkce v různých posádkách čsl. armády. Naposled - před Mnichovem - jako velitel pluku v Berouně.

V květnu roku 1945 se aktivně zapojuje do povstání českého lidu během krátké doby organizuje pluk, který pak rádu měsíců působí v Chodově u Karlových Varů a chrání životy a majetky prvních osídlenců proti zákeřným útokům německých fašistických záškodníků.

V roce 1946 je jmenován velitelem zemského velitelství SNB v Ostravě, odkud v hodnosti plukovníka odchází v roce 1949 do exilu. Nakonec se usazuje až v daleké Austrálii. Zde začíná pracovat mezi krajany, stává se čestným předsedou zahraniční sekce Československé obce legionářské pro oblast jihovýchodního Pacifiku. Ve svém stručném životopise Jan Novák uvádí, že jistě Ostravačka (jméno neuvalí) ve spolupráci s vietnamskými komunisty připravovala jeho únos. Ten se však nezdál.

Věrné záslužná byla činnost Jana Nováka v různých společenských organizacích v Austrálii. Svědčí o tom skutečnost, že ke jeho devadesátnámu v roce 1987 mu anglická královna Alžběta udělila vysoké britské vyznamenání - řád MBE (Member of the Most Excellent Order of the British Empire) za - jak je uvedeno v příslušném dekretu - neúnavnou práci pro dobro a rozvoj Austrálie.

Jan Novák nikdy nezapomněl na svůj původ, hrde se hlásil k volyňským Čechům, byl jedním z prvních zahraničních vol. Čechů, kteří se stali členy našeho Sdružení, byl stálým čtenářem Zpravodaje.

Janu Novákovi - našemu významnému krajanovi, hrdinovi, který od svého raného mládí bojoval za svobody českého národa a právo Čechů na svobodnou vlast, patří čestné místo v dějinách naší bývalé, malé, ale významné menšiny!

Af mu je lehká zemědalek Austrálie, která se stala jeho druhou vlastí a místem jeho posledního odpočinku!

Rostislav Hlaváček

SJEZD volyňských Čechů 20. výročí reemigrace

Organizační upřesnění:

Zahájení sjezdu: středa dne 21. května 1997 v 10.00 hod.

Místo konání: Posádkový dům armády, Dědčice 2, 682 01 Vyškov na Moravě (sněmovní sál pro 500 osob, 4 klubovny a předsálí). V přízemí restaurace. Vycházkou před budovou možný výhledem na Vyškov a okolí. Pro všechny účastníky bude připraven Pamětní list.

V. Dušek, J. Kulich

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Region Litoměřice

Setkání volyňských Čechů v Litoměřicích
24. ledna 1997 se uskutečnila Výroční členská schůze (dále jen VČS) Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel regionu Litoměřice. Schůze se zúčastnilo 84 členů a zástupce černobylských krajanů. Schůze měla splnit 3 hlavní cíle:

První - provést vyhodnocení činnosti Sdružení za rok 1996, druhý - vytýčit úkoly pro rok 1997, a třetí - dat možnost setkání krajanů z celého regionu.

Předseda regionu Jan Kozák v podrobné zprávě o činnosti Sdružení v r. 1996 se zabýval situací v České republice a současně zvýraznil zodpovědný přístup volyňských Čechů ve vlastech do parlamentu a senátu a jejich vlasteneckti, které se nezměnilo ani po 50 letech života ve vlasti. Byla konstatována plná podpora vývoji demokracie v ČR, což se také projevilo teměř stoprocentní účasti volyňských Čechů ve volbách. Byl zvýrazněn i zájem krajanů na bezpečnost státu a bojeschopnosti české armády.

Ve druhé části zprávy bylo vyhodnoceno plnění úkolů stanovených "Plánem činnosti Sdružení na rok 1996". Na VČS byl projednán a jednohlasně schválen "Plán činnosti Sdružení na rok 1997". Součástí VČS byla vyzpomínka a projekcii k 20. výročí reemigrace krajanů z Volyně do Československa. V bohaté diskusi vystoupili krajan a krajanky v otázkách výstavby pomníku obětem Českého Malína (krajan Reichl z Mělníka, krajanka Dědčková), vztah volyňských Čechů k benderovcům (krajanka Votrubová, krajan Novák a Reichl), k dopisu manželky legionáře Lízáka (krajan Somol), k reemigraci do ČSR a dalším otázkám souvisejícím se životem volyňských Čechů ve vlasti.

V závěrečné části bylo umožněno setkání a besedu přítomných. Tak se znovu sešli volyňští Češi ze stejných obcí a sídlící Volyně, v současné době usídleni v různých místech okresu Litoměřice. Nechyběl ani přijemně krajanské prostředí spojené s pohoštěním, připraveným členkami výbory a Sdružením. VČS v Litoměřicích znovu prokázala vzájemnou polopospolitost krajana a jejich glnoucí podporu vývoji demokracie v České republice.

Miroslav Novák

Region Žatec

Pozvánka

Srdcečně Vás zveme na Společenské odpoledne s hudebnou a tancem, které pořádáme ve Žatci ve vojenském klubu K 500 (u kasáren) dne 4. dubna od 14.00 hod. do 21.00 hod. Vstup včetně večeře - 150 Kč. Bohatá tombola. Každý los vyhrává. První cena - Zájezd do Itálie. Výťásek z tomboly bude věnován na konto Český Malín. Tímto společenským odpolednem u příležitosti 50. výročí naší reemigrace do vlasti navazujeme na tradiční Volyněské plesy. Prosíme, zajistěte si včas vstupenky. Rádi Vás uvítavíme!

SCVP a ČSOL - Region Žatec

Region Teplice

Náš žádost našich mladých krajanů od Černobylu jsme 15. 2. 1997 pořádali bál, na který si pozvali svoje přibuzné a známé. Bál se vydával, k tanči i poslechu hrála oblibená dechová kapela Lesaná. Všichni se moc dobre bavili a někteří nám přišli poděkovat, že jsme tak krásný bál uspořádali. Za region Teplice Bižovský

A ještě ohlas na tento bál...

Dne 15. 2. se konal již stávý volyňský bál region Teplice a to v nedalekém Proboštově. V návalu zájisků a přijemných dojmů jsme se rozhodli o tom napsat do Zpravodaje, abychom informovali a zároveň vyjádřili svou vděčnost za to, že se máme kde sejít a společně se bavit. Na toto událost už tradičně zveme své přibuzné a kamarády, letos byla sešlost opravdu veliká a zábava vynikající. Přišeli k nám hosté z Milovic, Sokolova, Broumová, Klášterce n. Ohří a kdovi odkud jstej.

Bohužel, jako tradičně, naši sousedé a členové našeho regionu z Oseka se toho plně nezúčastnili.

Za tuto a jinde akce, při kterých se vyboreň bavíme, bychom chtěli organizátorům jako je pan Bižovský, Dvořák, Krushina a Mrázkovou touto cestou poděkovat. Velkou povorností si zaslouží i pan Hrdlička - nás stálý sponzor, kterému patří velký dík.

I my se snažíme být při této akcích nápadnou: ženy pomáhaly při tombole - pi Kasanova a Příšová, o dopravu a autobus se jako každý rok postarál p. Ryba.

Těšíme se na další zábavnou a kulturní akce, kterých se chceme zúčastnit, ale i pomáhat při nich, protože jen tak se spojime rychleji se zdejším lidem.

Skupina členů SCVP z Krupky - Hamrů, region Teplice

Karlovarský region

- ještě ohlas na setkání, konané dne 30. 11. 1996.

... Karlovarský region patří od začátku Sdružení k velmi chloubným. V úvodním vystoupení ved. reg. V. Pelcové nechybělo kromě zdobných celoroční práce ani poděkování nejaktivnějším členům. Velec se mi libila i tombola "Z donezeného materiálu", v níž každý los vyhrával. Jímavé hudební pásmo provedené dětmi i některé melodie, zvláště blízkém srdcím vol. Čechů. Prostě fešení pohoštění tak, že kromě sponsorovaného úvodního příspěvku, hudby, pohoštění dětí - a samozřejmě dobré, které napěkly obětavé členky - si každý svou útratu platil přímo obsluze. V průběhu setkání dostali slovo i hosté, takže účastníci se dovedl podrobnosti o přípravách na postavení památníku v Českém Malíně, o přípravách k vydání 4. dílu vol. Čechů a dalších publikací, např. sbírky České písniček z ukrajinské Volyně. Konečně byla připřejštěna aby spoluautor poděkoval vedení regionu a dalším členům za účinnou pomoc ve vyhledávání Českých obcí východní části Volyně při tvorbě historické mapy českého osidlení na Volyni. Nacházející 50. výročí reemigrace bylo připomenuto předčtením pozdravného poselství prezidenta Dr. E. Beneše z roku 1947. Všem krajanům, kteří přiložili ruku k dílu na přípravě tohoto vydávaného setkání, patří dík!

JAN

Ze zámoří...

Dívčík Sdružení pro Severní Ameriku nám mimo jiné piše: "... poslám Ti příhlášky dvou dalších členů, Olgy Zákové ze Straklovka, která byla příslušnice 1. čs. armádního sboru a Tomáše Velharta a zároveň poslám řecku na 20 USD jako jejich členský příspěvek. Mám rádost, když se nám přihlásí další členové - a zájazd ještě s sbírkou na pomník v Českém Malíně, ale několik týdnů to potrvá. Ve vlasti, na setkání krajanů, objednáte sál a sbírka je hotova - u nás jsme rozptýleni po celém kontinentu... Zpravidla poslám (na svůj náklad - pozn. autora, příspěvku) také na Velyslavenský ČR v Ottawě a na Konzulát ČR v Montrealu, aby se o volyňských Česích toho dle vize vědělo." Děkujeme Jaroslavu (Jerrymu) Kytlovi z Kupičova za aktivní práci pro dobrou věc v daleké cizině

JAN

NABÍDKA ZÁJĘZDŮ

Cestovní kancelář

PANČEST Marie Pánková,
Volynských Čechů 1707, 438 01 Žatec,
tel. fax. 0397/4049

Itálie - Bibione,

10denní zájezd autokarem

Termíny: Ceny:
12. 6.-6. 7. 1997 - 4.000 Kč
5. 9.-14. 9. 1997 - 3.500 Kč
12. 9.-21. 9. 1997 - 2.900 Kč

V ceně: doprava, ubytování v apartmánech a průvodce. Děti do 12 let 5% sleva, do 3 let zdarma bez nároku na lůžku a místo v autobuse.

Miramare di Rimini

Termíny: Cena:
18. 7.-27. 7. 1997 4.500 Kč
V ceně zájezdu do San Marina, děti do 12 let 5% sleva

Ukrajina Misto: Rovno (Luck)

Termín: 28. 5.-3. 6. 1997

Rovno a Luck 9.-15. 7. 1997

a 11. 8.-17. 8. 1997

Každý zájezd 3.500 Kč. V ceně zahrnutá

doprava autokarem, ubytování v hotelu s plnou penzi, zájezd do Malína, průvodce. S ubytováním u příbuzných 2.300 Kč. Nástup: Žatec, Praha, Olomouc
Paříž - Versailles (Norimberk)

Termín: 16. 5.-19. 5. 1997 Cena 2.600 Kč
V ceně: doprava Caros Lux, nocleh a snídaně v Paříži, průvodce

Dánisko

Termín: 7. 6.-14. 6. 97 - Cena 3.350 Kč

Objednávejte včas, aby Vašemu prání při výběru ubytování mohlo být maximálně využito.

Otevírací doba: PO-PÁ - 13-16 hod.

ZIMA NA VOLYNI

Zima a zimní období na Volyni je často porovnáváno s mísírnými zimami, lépe řečeno s netypickými zimami v naší vlasti.

Pokud vzpomínáme na rané mládí, do roku 1943 bylo mísírných zim na Volyni velmi málo. Začaly v listopadu, někdy již v druhé polovině října, poklesly teploty a hlavně silným sněžením. Sníh padal ve dne v noci a pokryl celý kraj poměrně velkou vrstvou.

Typický pro zimní období na Volyni byl Vitr, spojený s mrázem byl velmi nejjsemnější. Nejen barvit tváře, ale způsobil i malé omrzliny, zvláště na nose a tvářích. Ty se pak projevovaly blízky míst, která bylo nutno třít sněhem.

Zima byla pro děti obdobím radovánek jako bylo lyžování, sáňkování a bruslení. Je pravda, že pomísky jsme si vyráběli sami. Saně a lyže vyrobené ze dřeva se podstatně nelišily od stejných výrobků, jaké známe ve staré vlasti. Jen važání na lyžích bylo kožené. Slezštíži byly brusle. Vzpomínáme si na naše bruslařské výrobky s bratrem. Byly ze dřeva a ten spodní část byla opatřena silným drátem nebo kovovým pásem. Bruslení na této výrobčici bylo stejně zajímavé jako na bruslích vyrobených někde v továrně.

Vzpomínáme na volyňskou zimu jsou zároveň vzpomínkami na různé úsměvné, ale i vážné, příhody. Jednou z nich byla neustálá střetnutí se zajíci a liškami. Bylo to dalo blízkým sousedstvím lesa. Naše ovocné stromky byly v zimě velkou pochoutkou zajíci. Plocha 2 ha ovocných školek, které nebyly oplocené, byla celou výjedem velkého počtu zajíci. Vyšlapávali si ve sněhu česticky a okusování kůry mladých stromků způsobovali velké ekonomické ztráty.

Obraza proti nim byla aktivní a pasivní. Pasivní stavbou tzv. strašáku a aktivní hildáním v noci. Je pravda, že pasivní obrana byla malo účinná. Aktivní obrana byla realizována údery na kovové předměty a nejúčinnější byly údery na kosu. Setkali jsme se se zajímavou zkoušností. Nájezdy zajíci se konaly jen v noci, kdy nepadal sníh a nebyly sněhové bouře. Jedně noči ale, když ustanalo sněžení, okousali zajíci čtvrt na ovocných stromků, zvláště jabloní.

I lišky nás navštěvovaly a byly tak držet, že se přiblížovaly až do úplné blízkosti obytných domů bez ohledu na zuřivý štěkot našeho uvázaného psa Dinga. Jejich kofistiky byly většinou slepice, které se dostaly mimo kurník. Jedně noči se ale dvě lišky dostaly do kurníku. A to byl poplach, který zburcoval celou rodinu.

Zima na Volyni se vyznačovala i tvorfením zájezdů. Každě závěti bylo v krátké době zaplněno sněhem. Na silnicích vedoucích do okresního města Lucka byl hluboký úvoz. Ten byl každoročně zasypaný do výšky čtyř metrů. Práce silničářů a naši české kolonie ve vytváření tunelu se každý rok opakovala.

Jednou pro mne zima mohla skončit tragicky. Otec mě povídal, abych navštívil dlužníky za odbraněné ovočné stromky. Celková vzdálenost 30 km sestávala z cesty na zastávku železniční trati Luck-Lvov - 2 km a pak dlouhým čekáním na příjezd vlaku. Konečně vlak přijel a třetí zastávka byla moje konečná stanice. Od tutu jsem měl urazit pěšky 12 km. Neudržovaná cesta se závěrem byla dost namáhavá, a to co bylo přes 15letého mladíka v plné fyzické síle!

Po dosázení polské osady a neúspěšném jednání s dlužníky mě čekala cesta zpátky. Byl večer a hlavně se rozvíjela sněhová bouře, tak typická na Volyni. Vlak odjížděl až po půlnoci a musel jsem se dostat na zastávku. Když byl byl vůz vysazován, aší bych nastoupil cestu zpět až ráno. Ale já jsem pochodoval v sehnute poloze, abych skýtal větru menší odpór, ve vánici a stále se zvětšujících závějích s vědomím, že musím dorazit na zastávku do 23.30 hod. Držely mě i vzpomínky na maminku, kterou jsem zbožňoval a jejíž starost měm vedla kupředu. Jen stromy mi dělaly orientační body, abych nezbloudil. Pochodoval jsem už v jak čtyři hodiny, a železniční zastávka stále v nedohlednu. A najednou nastalo fyzické vysílení v takovém rozsahu, že téžem znemožňovalo další pochod. Vít me nášla ze zem. Při pádu jsem chtěl zůstat alešpon chvíli ležet a tak si odpočinout. Varovná slova rodičů a případný umrznutí mne nakonec zvedly a měly pochoduvat kupředu. Jíž ani nevím, jak jsem se dostal do míst, kde byla zastávka. Požádal jsem místního občana o poskytnutí přísteží a krátký odpocinek. Musement říč, že mne tam polská rodina přijala vlnidně a velmi se divila, že cesta k nim v té sněhové bouři je možno přejít. Další cestování už bylo bez příphod.

Jinak bylo pro nás zimní období radostně kvůli divadelní sezóně. Divadelní zkoušky a vlastní vystoupení spojené se zábavou nám nahrazovaly vzdálenost, kterou jsme překonávali v obou směrech pěšky.

Zima znamenalá i krásné večery při čtení knih a vyprávění rodičů s dětmi. Dominovaly se, že pro rozvoj dětské duše v době televize a jiných elektronických výrobeností a hlavně drástnických pořadů tyto krásné rodinné večery chybí.

Jakmile se dostavil inverzní ráz počasí s mrholením, nebo krátké údoby zasázené krajiny, vzpomnení si vždy na zimu na Volyni.

Ovšem zima na Volyni v době 2. světové války, to je jiná a hlavně krvavá kapitola života volyňských Čechů.

Miroslav Novák

Bylo to před 50 léty...

Moje seznámení s rodinou Šircovou

Po maturitě na střední zdravotnické škole v městě Bezděz v 1946 roce jsem musela nastoupit do práce na určené místo do Ostrohu Rovenksého rajonu. Jednou jsem šla někdy koupit "na bazar", a potkala tam paní se svými dcery, které mluvily česky. Když odcházely, říkala jsem, že nám tak dluho, až se mé parádějí, jestli někoho nechladí. Odpovídala jsem, že nemusíme, že jsem naslouchá mluvě české řeči. Tak jsem se seznámila s rodinou Šircovou. Pozvali mě do nouzového bytu, kam museli utéci z vesnice před benderovci. V Ostrohu měla rodina Šircová všechno sbalené a čekala na transport do ČSR, kde žila od skončení války a demobilizaci

Svobodové jednotky. Když jsem s rodiči přijela také do ČSR, začala jsem si dopisovat s dcerou pí. Šircovou Slávkou. Čas běžel. Založily jsme si své rodiny, vyměnily si svatební fotografie a žily svými radostmi a starostmi léta bez kontaktu. Až jednou jsem byla v Praze na setkání krajánu, jestě před založením SČVP, a od vedeního stolu někdo pořád "Šircovou". Tehdy mi řekl R. Hlaváček: "Běž se zeptat, jestli to je ta Šircová, kterou jsi znala." Byla to Marie, která zůstala v ČSR hned po válce. Ta mi daala adresu Slávky. Ted jsem přeštěl - tři sestry Šircovy a já. Dopusit si s nejmladší Soňou, které bylo v r. 1946 deset let. Marie slavila 70, Slávka 70, a Šofa 50. narozeniny! I já už brzy budu mít sedm křížků. Touto cestou už upřímné srdce přejí téměř milým sestrám roz. Šircovou do dalších let štěstí, zdraví a spokojený život v krásných Čechách.

Věra Pelcová-Vejrová

Padesát let...

"Padesát let ušlo, padesát let tomu, co jsem se v Volyni navráceli domů", napsal p. Siměk ve své písni (která se pro nás stala hymnou) a já si kladu otázku, je to pravda? Je to pravda, že ten čas tak strašně letí, že tomu je již padesát let od doby, kdy jsme poprvé vstoupili na rodinou půdu a kdy jsme si konečně mohli - vracet se do Tvé náruče - naše drahá vlasti - a prosíme tě, přijmi nás laskavě jako své rodné děti, jako nejnávštěvnější matka, my k tvým nohám kladejme svobodu, kterou jsme pomáhali vybojovat a na tvůj ústí kladejme to nejmenší - tisíce našich padlých. Při vzpomínkách si alešpon na okamžik zkreskonstruujeme v paměti všechno, co našemu návratu předcházelo."

Země, z níž jsme odcházeli - Ukrajina - byla pro nás nejen blízkou matkou, ale také drsnou macehou - přichystala nám spoustu hoře a utrpění a na konec nás prinutila k tomu, abychom jí navždy opustili, ano, byla to tragedie - ale ona to nemožla, vždyť sama se ocitla v epicentru těch strašných událostí a zmatků, které se tam děly. Samo se zmítala v bolestných křečích a stalinský režim, který se tam znovu vrácel a s nímž jsme měli již své zkoušenosti - nám nedával žádnou perspektivu normálného života. Proto jsme, i když s bolestnými pocity, rádi odtud odcházeli. Naše cesta domů byla hrozná, vedla přes peklo Dukly a byla lemována tisicemi hrobky našich padlých kamarádů - ale my jsme po ní slí dobrovolně a statečně, jak se patří na věrné syny a dcery rodné země, které jsme nakonec přinesli osvobození od německých okupantů. Zádnu jiná menšina se takto domů nevracela jako naše volyňská - právě téma činy jsme dokázali, jak tu to měli milujeme, a že k ní patříme. Byl to díkaz toho, že jen v této zemi - v žádém jiném - chcem žít.

Vím, že naše začátky zde, ve vlasti, byly dost těžké (ale které začátky jsou lehké?). Přišli jsme do úplně jiného prostředí, na něž jsme nebyly zvyklí. Byly tu jiné podmínky jak hospodářské tak politické. Chvíli to trvalo, než jsme se sázeli, než jsme vrostli do svého národa a stali se jeho součástí. V padesátech letech se nám mnohem dostalo odměny v podobě kriminální a jáchymovských galugů, ale všechno jsme přežili - dokázali jsme to - dokázali jsme, že naše odcházející generace nežila zbytečně, a že na jmeně Volynských můžeme být hrdi. Ničím jsme je neposkrváli a přál bých si, aby také děti našich dětí se za toto jméno také nikdy nestyděly.

Václav Dubec

NAŠI JUBILANTI

V Moravskokrumlovském regionu se ve druhém čtvrtletí 1997 dožívaly významných životních výročí tito členové: 65 let - 8. 6. Ludmila Procházková z Pohorelic. 70 let - 1. 5. Sitar Jaroslav z Branišovic a 26. 6. Josef Nosek z Janovic. 75 let - 16. 6. Antonie Havelková z Dammic. Stále zdraví a dobrou pohodu do dalších let přeje za všechny krajany

Václav Kařírek

Region Brno

přejí všem svým členům, kteří se v r. 1997 dožívají významného jubilea, pevné zdraví, spokojenost a dobrou náladu do dalších let. 1. 1. se dožíl 75 let p. Poloková Dobromila z Boratina. 11. 1. se dožíl 88 let p. Alexandr Vich z Krusína. 10. 2. se dožíl 75 let p. Vladimír Holc z Budky Hubinské. 15. 2. se dožíl 83 let p. Vlad. Novák z M. Zubovtiny. 25. 3. oslavil 30 let p. Chomičová M. z M. Zubovtiny. 7. 4. oslavil 83 let p. Matfáko Mikuláš z Strakova. 11. 4. - 85 let p. Hibranka Vladimír z Varkovic. 1. 5. - 65 let p. Klubková Valentina z M. Zubovtiny. 27. 6. - 70 let p. Šrámková z Zálesí. 4. 8. - 70 let p. Bartošová Anastázia roz. Kozáková z Teremna. 25. 8. - 87 let p. Nič Jan z Hlinska. 7. 11. - 85 let p. Nováková Antonie z M. Zubovtiny. 7. 11. - 60 let p. Štoková Jaroslava z Podluží. 29. 11. - 75 let p. Boroličová Alla z Zdolbunova. 6. 12. - 50 let p. Keprtová Miroslava z Sofievky. 17. 12. - 70 let p. Dobrá Ludmila z Č. Hubiny.

Za region Brno J. Kučera

Region Karlovy Vary

Vážení krajani a členka paní Slávinka Košťálová z Lipí, bytem v Karlových Varech, se dne 8. 4. 97 dožije 75 let. Ano, čas letí. Přejeme ji do dalších let hodně zdraví, štěstí a pevné zájemí v rodném kraji. Za všechny, kdo ji znají a ze služeb gratuluje

Véra Pelcová

Region Litoměřice

V 1. čtvrtletí 1997 oslavily 1997 oslavily své životní jubileum tři naši krajani: 11. 1. Novotný Zdislav z Kvasilova - 60 let, 11. 1. Mišura Jiří z Mirotiny - 70 let, 17. 1. Albrecht Vladislav z Boratina - 81 let, 27. 1. Stehlík Jiří z Hrinovštiny - 60 let, 30. 1. Masek Miloslav z Lucka - 70 let, 5. 2. Toušková Marie ze Strakova - 60 let, 16. 2. Vaisová Antonie z Moštěnic - 81 let, 18. 2. Ing. Kozák Vladimír z Teremna - 80 let, 28. 2. Štěpánek Alois z Teremna - 85 let, 28. 2. Sonom Dimitrij z Mirohošť - 81 let, 1. 3. Ing. Vaisová Nina z Lucka - 60 let, 3. 3. Rybáková Emilia z Novokraví - 70 let, 14. 3. Četverík Václav ze Strakova - 90 let, 17. 3. Škrabal Miroslav z Rovna - 70 let, 28. 3. Černá Marie z M. Zubovtiny - 70 let.

Ludmila a Vladimír Černý z M. Zubovtiny bytem Stráž p. Ralskem oslavili v únoru 25 let společného života. Všem jubilantům přejeme hodně spokojenosti a hlavně pevné zdraví do dalších let!

ved. regionu Josef Kožák

Region Žatec

Dne 22. 2. oslavila své významné 75. narozeniny členka našeho příspěvnického výboru Libuše Ditrichová z Loun, rodáčka z Dubna na Volyni. Všichni jí přejeme do dalších let pevné zdraví, štěstí a spokojenost a ještě hodně sil do naší společné práce za nás vybr přejeme

Kamil Ondrová

Region Rakovník

Před 50 lety, 16. 3. 1947 si řekli své "ano" paní Jaroslava a pan Jaroslav Chudobovi

z Milostina na Rakovnicku. K jejich krásnému výročí zlaté svatby jim jménem rakovnického regionu přjeřme mnoho dálších společných let, dobrou pohodu v rodnině životě a hlavně hodnou zdraví!

Za region Růžicková-Rotková
Ještě malý výňatek z "Verné Stráže" 14. 3. 1947: V nědli dne 16. března ve 14.30 hod. bude s tebou, bratře Chudobou, a s krdlovnou tvého stráže celé volyňské bratrstvo. Bude tě v duchu doprovázet na první krokou nového života, tak, jak to každý dovezenec, jeden modlitbou, druhý telegramem, třetí dopisem, jiný zase ruky stískem nebo upřímným volyňským pohledem ...
Ode všech a za všechny tě pozdravují spoluúčastníci!

Region Moravský Krumlov

Ve druhém čtvrtletí se v našem regionu dožíjí významných životních výročí tito členové: 65 let - 8. 4. Procházková Ludmila z Pohořelic. 70 let - 1. 5. Šilar Jaroslav z Branišovic. 26. 6. Nosek Josef z Janovic. 75 let - 16. 6. Havelková Antonie z Damičic.

Stále zdravá a dobrou pohodu do dalších let přeje za všechny krajany regionu

Václav Kačírek

NAŠE ŘADY OPUSTILI...

Region Moravský Krumlov

Dne 17. listopadu 1996 zemřel ve věku 76 let p. Josef Hendrych z Pohořelic, původem z muzecké obce Michna-Sergejekva. V době rádění fašistů v této obci byl svědkem zavraždění své manželky, jedenapůlročného dítěte a matky. Sám si zachránil život jen díky šťastné náhodě. Dne 26. ledna zemřel ve věku 75 let p. Václav Stěmařák z Malešovic. Obě byly příslušníky 1. čs. armádního sboru v SSSR, zúčastnili se bojů u Dukly, osvobození Slovenska a Moravy a byli držiteli četných bojových vyznamenání. Upřímnou soustrast pozůstalým za celý moravskokrumlovský region vyjadřuje Václav Kačírek

Region Litoměřice

Dne 14. 12. opustila naše fady krajanka Olga Čurdová, rodačka z Ozeran, bytem Horní Dědice ve věku 93 let. Pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Za region ved. krajana Kozák

14. 5. uplyne 10 let od úmrtí maminky p. Marie Šebestové roz. Daníkové a 17. 8. 18 let od úmrtí tatínka p. Bohuslava Šebesta, původem z Ládovky-Mstěštiny. Stále vzpomínáme -

Syn Vladimír Šebesta z Dřtína a dcera Božena Bajerová z Prahy s rodinami

Region Chomutov

24. 2. zemřel ve věku nedožitých 70 let člen našeho regionu pan Jiří Ráza, bývalý příslušník východní armády v hodnosti majora a předseda obce legionářské v Chomutově naroven v Rovně na Volyni, bytem v Kadani. Čest jeho památku!

21. 2. tragicky zahynula ve věku nedožitých 73 let členka našeho regionu p. Slávěna Mikešová, roz. Janoušková

z Dlouhého Pole na Volyni bytem Jírkov - bývalý příslušník východní armády. Odešla dobrá kamarádka.

Cestě jí památe!

Za region J. Kačerová a A. Hloušek

Dne 19. 12. jsme se rozloučili v žatecké obřadní síni s naším spolubojovníkem a přítelem Vladimírem Bajborou, nar. v Podhajích na Volyni. Kdo je znali, venujte jeho památku upřímnou vzpomínku. Za manželku Jirinu, syna s rodinou a nejbližší přáteli - Irena Malinská

18. 2. nás navzdory opustila p. Liduška Vaňková-Cincová, nar. v Mirošově. Prodělala dukelskou anabázi jako spojka v dělostřelectvu a po emocně zůstala pracovat ve zdravotnické službě 1. brigádní nemocnice. Byla velmi oblíbená a všichni, kdo ji znali, budou na ni s láskou vzpomínat.

Za spolubojovnice - Irena Malinská

VZPOMÍNTE!

12. března 1997 uplyne 50 let od chvíle, kdy jsme my, Češi z bývalého Bazarovského okresu (vesnice Marijan, Meziříčka, Huto, Marijan) nastoupili v železniční stanici Malá do nákladních vagónů na cestu do vlasti. Jak chudí jsme přijeli na Volyn, tak chudí jsme ji opouštěli. Zůstali tam a spí svůj věčný sen jen naši předkové na opuštěných českých hřbitovech. Vzpomínáme na ně!

Marie Suchánková roz. Zálešáková

DARY na Malínský pomník

od 15. 1. do 14. 2. 1997 Konta: Komercní banka v Záteci č. ú.: 3140070207 / 0100 Ludvíková Libuše - 200 Kč. Manželé Knopovi 2.000 Kč. Nejmenovaný dárce - 100 Kč. Novák Miroslav - 100 Kč. Čechová Ludmila - 150 Kč. Henryk Vladimír - 150 Kč. Dvořáková Miluše - 100 Kč. Doležalová Zdislava - 150 Kč. Region Praha (bylo již zveřejněno): Horálková Lydie - 100 Kč. Králiková M. MUDr. - 100 Kč. Kramná Antonine - 100 Kč. Toušková Emilie - 100 Kč. Polívková Věra - 100 Kč. Mastryň JUDr. - 150 Kč. Maroušová Anna - 200 Kč. Šítk Vlad. - 200 Kč. Teplá Olga - 100 Kč. Janovská Anna - 70 Kč. Havlíček Josef - 1.000 Kč. Soprová Marie - 200 Kč. Kubášová Marie - 200 Kč. Tošner Stanislav, Ing. - 200 Kč. Gabriel Jiří - 500 Kč. Bunzelová Eliška - 500 Kč. Hendrychová Anna - 200 Kč. Pancíř Jiří - 1.000 Kč. Šimová Helena - 300 Kč. Bílek Jaroslav - 150 Kč. Kučera Josef, Brno - 2.200 Kč. Robl Slavomír - 100 Kč. Najman Antonín - 500 Kč. Mazánek František - 200 Kč. Hreková Věra z Lucke - 100 Kč. Moravec Vladislav - 100 Kč. Griněvčová-Zedníkova - 500 Kč. Chouráková Stanislava - 200 Kč. Větecká Alexander - 150 Kč. Manž. Matijenková - 100 Kč. Tlustý Vladimír - 100 Kč. Krátká Anna - 100 Kč. Jirkovská Evženie - 100 Kč. Krasmoleský Tadeáš - 100 Kč. Vrána Emil - 100 Kč. Štíbrová Jirina - 50 Kč. Motlíková Věra - 50 Kč. Keller Antonín - 50 Kč. P. Šebesta - 500 Kč.

Nejmenovaný dárce - 200 Kč. Boroučková Alla - 250 Kč. Hamáčková Emstlie - 50 Kč. Feková-Štantejská L. - 300 Kč. Répková Antonie - 100 Kč. Bartošová Ludmila - 50 Kč. Jonášová Libuše - 300 Kč. Loukota Jaroslav - 100 Kč. Kadlec Josef - 100 Kč. Manž. Vaněčkovi - 200 Kč. Ferzik Mstislav - 100 Kč. Fric Václav - 300 Kč. Rajmárová Alžběta - 200 Kč. Klimundová Anna - 100 Kč. Hrabovský Josef, MUDr. - 500 Kč. Charouzek Vladislav - 150 Kč. Várhová Antonie - 100 Kč. Kounek Frant. a Stan. - 200 Kč. Manž. Hibrantovi - 500 Kč. Manž. Dvořáková, Brno - 50 Kč. Glanc Antonín a Marie - 1.000 Kč. Cigl Václav - 100 Kč. Černý Václav - 100 Kč. Stekl Josef - 200 Kč. Holubíková Olga - 150 Kč. Herman Josef a Marie - 500 Kč. Nosková Františka - 500 Kč. Zahradníková Libuše - 200 Kč. Liščinka Mikuláš - 100 Kč. Bauerová Libuše - 100 Kč. Hybler Vladislav - 100 Kč. Slobodová Marie - 200 Kč. Manž. Špichalová - 100 Kč. Smetanova Miluše - 500 Kč. Stanislavský Jaroslav a Marie, Polopey 8 - 5.000 Kč. Štěpánková E. - 100 Kč. Vašová Karla - 100 Kč. Sýkora Antonín - 100 Kč. Boček Rostislav - 150 Kč. Mazánek Václav - 150 Kč. Vaščíková Olga - 100 Kč.
Stav účtu ke dni 15. 2. 1997 činí Kč 76.523,65.

J. Holec

DŮLEŽITÝ UPOZORNĚNÍ

Vážení krajane, po zkušenostech zaslálin příspěvků na konto Český Malín sdělujeme: Nejednodušší a nejlevnější způsob odesílání peněz je prostřednictvím Komercní banky. V KB je nutno využít si trojdílnou složenku, na kterou napišete konto C. Malina a konstantní symbol 1379. Budete-li mít s napsáním potíže, jestě Vám ochotně poradí pracovník KB. Originální složenky si ponecháte KB. Víte si vyzádáte 2 kopie a z nich 1 si ponecháte jako doklad o zaplacení a druhou pošlete na adresu našeho hospodáře p. Josefa Holce, Dukelská 1954 - 438 01 Žatec.

Za odesílání peněz přes komercní banku neplatíte ani Vy ani my žádné poplatky. Po obdržení účetního dokladu (vždy do 15. dne v měsíci) bude naše hospodář jménem dárce zveřejňovat ve Zpravodaji. Budete-li peníze poslat na jednotnou (jednu složenku) více osob, pak je nutné poslat hospodáři s kopí složenky i jmenný seznam dárčů. Zaslání původní zelenou složenou není na závadu, avšak odesílatec platí poštovné a my za 1.000 složenek zaplatíme 3.200 Kč. Všem dárčům srdečně děkujeme!

Marie Pánková

DARY pro potřeby regionu - Karlovy Vary

Anna Topinková - 50 Kč. Julie Dulecká - 50 Kč. Za region děkuje Věra Pelcová

Vážení čtenáři, omlouváme se, že DARY za měsíc březen, dosleď do dnešního dne na adresu SDRUŽENÍ, uveřejníme z nedostatku míst až v příštím čísle ZPRAVODAJE. M. Nečasová, hospodářka

Důležité upozornění! Jelikož se množí dotazy dárčů na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každé čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátele, Praha. Číslo konta: 705445-018/08000, Čs spotřebitelská a.s. - Melantrichova 5, Praha 1. Dary můžete poslat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás neupomnáli o zveřejnění darů - dary Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, příslušní nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte výhradně matrikáři na adresu: Ing. Jiří Hofman, 140 00 Praha 4, Lounských 8, tel.: 42 65 44

Tírat Zpravodaj - Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátele pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autori. Vychází jako občanský. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžadujeme rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová Slapská 16/10, 160 00 Praha 10. Podávání novinových zápisí povolené Česká pošta, s.p., odstěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995.

Toto číslo vyšlo 26. února 1997.

Tiskne NEOSET Praha 2, Neklanova 17.